

tertia die in propria specie, non in semine tantum producta sunt, lib. 2, cap. 7, a num. 2. 140 Quomodo item amissionis caloris, ex repassione ab alimento, num. 24 et 25. 272
Vide etiam VEGETABILIA.

HOMO.

1. Homo quomodo ad imaginem Dei factus, vide IMAGO.
2. Homo primus, vide ADAM.
- Homines in statu innocentiae et immortalitatis multiplicarentur, lib. 5, cap. 1, num. 1 et 2. 380
3. Homines in statu innocentiae immediate a Deo creandos, non generatione propagandos, qui Patres dixerint, lib. 5, cap. 1, num. 4. 381
- Oppositum ostenditur late, a num. 6. 382

I

IGNIS, vide ANIMAL, num. 10.

IMAGO.

1. Imago Dei homini impressa est, quid creatum in ipso, lib. 3, cap. 8, a num. 2. 216
- Eam in corpore illius fundari, variae sententiae, quae refelluntur, a num. 10. 218
- In anima fundari, catholica assertio, num. 14. 220
- Non esse in corpore proprie et formaliter, remote tamen, et veluti in signo, admitti potest, n. 16. 220
- Ad imaginem Dei Angeli quoque sunt conditi, a num. 18. 221
- Imaginem Dei in muliere qui negaverint, n. 21. 222
- Concluditur tamen in ea reperiri, num. 22. 223
- Et in anima separata, num. 23. 223
- Imago Dei in homine, seu anima quoad naturam ipsius, etiam ante gratiam reperitur, cap. 8, n. 24. 223
- Imaginem Dei nulla creatura infra hominem habet, num. 23. 224
- Imago Dei in homine et Angelo reperitur ratione substantiarum, potentiarum, et actuum, atque ex his omnibus imago compleetur, a num. 26. 224
- Inter imaginem et similitudinem Dei quid intersit, eodem cap. 8, a num. 29. 225
- Imaginem Dei naturalem homo non amisit per peccatum, num. 32. 226
- Amisit tamen similitudinem per gratiam, n. 33. 226
- Homo ad imaginem Dei ut unus est, atque item ut Trinus, num. 24 et 25. 223
- An haec Trinitatis imago consistat in amore Dei solius, an etiam aliarum rerum, atque in actibus etiam imperfectis, ibid. 223
- Imago Dei in homine non refertur ad aliquam personam ex divinis, secundum peculiarem aliquam ejus proprietatem, eodem cap. 8, n. 36. 228

IMMORTALIS.

1. Immortales, an et quomodo fuissent homines in statu innocentiae, vide in verbo ADAM, a num. 29.
 - Immortalitas in statu innocentiae fuisset entitative naturalis, et supernaturalis quoad modum, lib. 3, cap. 18, num. 13 et 14. 277
 - Immortalitas Adami quoad impassibilitatem corporis, a prudenti illius diligentia, juncta Dei peculiari custodia pendebat, lib. 3, cap. 14, a n. 12. 268
 - Nec reddebat immortalis per qualitatem inherenter, num. 20. 270
 - Corpus Adae fuit transmutabile quoad alias ejus particulas, num. 21. 271
 - Adam quomodo dicatur potuisse non mori, et non potuisse mori, num. 22 et 23. 271
 - In Adamo quomodo subveniretur perditioni humidi ex actione calidi, eodem num. 23. 271
- Non omnes tam tamen fuissent in hac perfectione aequales, num. 3. 401
- Imo quilibet pro diversis aetatis diversam haberent, num. 4. 402
13. In eo statu infantes generarentur cum parvitate corporis illi aetati accommodata, ibid., num. 5. 402
- Imo cum imbecillitate virium, num. 6. 402
- Et usus rationis carerent, num. 11. 403
14. In statu innocentiae quibus alimentis homines vitam conservarent? vide verbo cibus.
15. An in eo statu saltem bruta carnibus vescerentur, lib. 5, cap. 6, a num., 19. 409
16. In statu innocentiae futura esset societas domestica quoad liberorum procreationem, lib. 5, c. 7, num. 2. 413
- Non quoad servorum ministerium, ibid. 413
- Item futura societas politica, sicut in civitate, vel regno, num. 6 et 7. 414

- Et an una vel plures tales societates? num. 8. 415
17. In statu innocentiae quodnam foret dominium unius hominis in alium, et in bruta animantia? vide DOMINUM.
18. In statu innocentiae vita hominis ut plurimum fuisset contemplativa, et aliqua ex parte activa, lib. 5, cap. 7, num. 20 et 21. 418
19. In statu innocentiae homines generandi essent in gratia, lib. 5, cap. 8, num. 2. 419
- Imo in naturae integritate, et in originali justitia, a num. 7. 420
- Non tamen cum scientiis aliis perfectionibus intellectus, praeter habitum fidei, a num 17. 424
- Nec item cum virtutibus infusis per accidens, a num. 23. 426
20. In statu innocentiae nascituros omnes in gratia confirmatos, atque adeo praedestinatos, qui velint, lib. 5, cap. 9, num. 1. 427
- Oppositum verius, a num. 3. 428
- Imo non omnes acciperent donum confirmationis etiam post victoriam alicujus tentationis, a n. 6. 429
21. Posteros Adam in statu innocentiae, si peccarent, amissuros gratiam, non justitiam originalem, pulat Catherine, lib. 5, cap. 10, num. 2. 431
- Refellitur, num. 3 et 4. 431
22. Potuisset homines in eo statu peccare, certum, an de facto peccarent incertum, eodem num. 4. 431
- Credibilis tamen aliquos esse peccatores, n. 5. 432
- Sic peccantes non statim fuerint reprobi, sed potuisserent ad gratiam Dei redire, num. 7. 432
- Quibus mediis redirent? num. 8. 433
23. In statu innocentiae an peccatoribus restituta gratia, etiam justitia originali restitueretur, a n. 9. 433
24. In eo statu peccantes an a Paradiso excluderentur, num. 13. 434
25. Foret ne tunc excellentior sanctificatio parvulorum quam modo, lib. 5, cap. 11, a num. 3. 435
- Qui de prima adultorum sanctificatione, num. 6. 436
26. In statu innocentiae actus charitatis non fuisset ex vi status majoris meriti quam in natura lapsa, eodem cap. 11, a num. 10. 437
- Neque item quod ex majori gratia vel charitate habituali vel actuali procederet, a num. 13. 438
27. Dicitur status fuit aliqua ex parte aptior ad merita multiplicanda, vel majora efficienda, quam status naturae lapse, ibid., num. 17. 439
- Non tamen simpliciter, num. 18. 439
28. In statu innocentiae si duraret vulgaris hominum multitudo, plura, et majora habuisset merita, quam nunc ordinarie in lapsis inveniantur, l. 5, c. 11, num. 19. 440
29. In statu naturae lapsae collectio justorum sanctior de facto est, quam foret tota hominum collectio in statu innocentiae, ibid., num. 20 et 21. 440
30. In statu innocentiae an fuisset major cumulus meritorum, in omnibus, et singulis hominibus, quam nunc sit, vel e contra, aut etiam aequalis, ibid., late a num. 22. 441
- Quid de Christo Dei et Virgine matre in utroque statu? num. 23. 441
- Quid de aliis justis varie inter se, et in utroque statu comparatis, late ibid. a num. 24. 441
31. In statu innocentiae an gratia ex opere operato foret uberior, quam in natura lapsa, ibid., n. 29. 442
32. In eo statu hominum via certum haberet terminum, non per mortem, sed per translationem ad gloriam, lib. 5, cap. 12, num. 1. 443
33. In eo statu omnes homines pervenirent ad eternam adultam, in qua libere operari possent, n. 4. 443
- Imo permanerent in via usque ad statum consistentiae, num. 5. 444
- Quin etiam, nec statim post consistentiam, sed nec post annorum millia, sed intra mediocrem durationem a Deo praefiniendam transferrentur, n. 6. 444
34. In statu innocentiae an tempus vitae futurum eset aequale in omnibus, num. 9 et 10. 445
- Analii ante alios transferrentur in gloriam, n. 11. 445
- In eo statu non transferrentur prius homines ad statum medium, sed immediate ad gloriam, etiam corporum, a num. 13. 446
- Idque non simul, sed successive in tempore a Deo prestito, num. 16. 447

INSULA.

Insulae tertio die in mari a Deo factae, l. 2, c. 6, num. 17. 134

JUSTITIA ORIGINALIS.

1. Justitia originalis in quo consistat, variae opiniones, lib. 3, cap. 20, a num. 2. 300
- Non est unus peculiaris habitus simpliciter sumpta, num. 9 et 10. 302
- Includit gratiam, ac virtutes illius comites et virtutes morales acquisibiles, a num. 12. 303
- Nec non actualia Dei auxilia, et alia extrinseca beneficia, num. 19. 305
- Justitia originalis quasi primaria, et fundamentum reliquorum donorum fuit gratia sanctificans, eodem cap. 20, a num. 20. 306
3. In justitia originali non requiri alium habitum naturalem aut supernaturalem, praeter gratiam, qui in essentia animae inhaeret, concluditur eod. cap. 20, num. 24 et 25. 307
- Non etiam habitum intellectualem distinctum ab iis, qui de facto infunduntur, num. 26 et 27. 307
- Neque habitum voluntatis per accidens infusum praeter virtutes naturales, a num. 28. 308
4. Justitia originalis naturalis ne sit, an supernaturalis, num. 42 et 43. 312
- Justitiam originalem consistere in utriusque appetitus habitibus, qui a virtutibus sint distincti, falso dixit Scotus, eodem cap. 20, a num. 33. 309
5. Justitia originalis subjectum quodnam sit, num. 41. 312
6. Justitia originalis cum variis statibus humanae naturae consideratio multiplex, eodem c. 20, a num. 44. 313
7. Justitiam originalem non fuisse amittendam per peccatum posteriorum Adae, licet amitteretur gratia, opinatur Catherine, lib. 5, cap. 10, num. 2. 431
- Refellitur, num. 3 et 4. 431
8. Justitia originalis cum veniali consistere potuisse qui dicant, lib. 3, cap. 13, num. 9. 258
- Non posse integrum cum veniali permanere, bene tamen quoad pleraque privilegia talis status, eod. cap. 13, a num. 10. 259
9. In statu justitiae originalis, an posset committi prius veniale quam mortale, vide INNOCENTIE STATUS, n. 3.
10. Justitia originalis an restitueretur cum gratia posteris Adae in statu innocentiae, si post peccatum mortale poenitentiam agerent, l. 3, c. 10, a n. 9. 241

L

LIGNUM VITÆ.

1. Lignum vitae in statu innocentiae repararet diminutionem caloris naturalis, lib. 3, cap. 14, n. 25. 272

- Quomodo passiones corruptivas, ac mortem impedit, ibid. 272
 2. Lignum vitæ fuit vera arbor, verumque fructum sensibilem præferens naturaliter, lib. 3, cap. 15, num. 1. 273
 Ejus quoque ad reparandas vires efficacia naturalis fuit, ibid., num. 2 et 3. 273
 Dicta efficacia erat ad perpetuo reparandam vitam, num. 4. 274
 Ad id tamen non semel, sed aliquoties fuisset gustandum, num. 5 et sequentibus. 274
 3. Lignum vita etiam frequenter sumptum non posse conservare corpus omnino immortale, sed ad longum dumtaxat tempus, opinio Scoti et Cajetani, num. 9 et 10. 275
 Refellitur, num. 11 et 12. 276
 4. Lignum vita quo sensu post lapsum hominis minus efficax quam antea fuisset? eodem n. 12. 276
 5. De eo ligno an comedenter primi parentes ante peccatum, lib. 4, cap. 8, num. 9. 371
 6. Lignum vetitum, vide ARBOR.

LIMUS.

- Limus ex quo Adam formatus qualis fuerit, lib. 8, cap. 1, num. 2. 170

LUNA.

1. Luna cur dicta secundum luminare magnum, l. 2, cap. 9, num. 9. 58
 2. Luna an in plenilunio, vel in alio statu facta, num. 10. 159
 Vide etiam ASTRUM et SOL, num. 3.

LUX.

1. Lux in primo die creata quid juxta Augustinum, lib. 2, cap. 4, a num. 2. 90
 2. Lucem primo die creatam non spiritualem, sed sensibilem esse, late ostenditur a num. 4. 92
 3. De illius lucis subjecto, loco, et tempore creationis, variae opiniones late referuntur ac refelluntur, lib. 2, cap. 2, a num. 4. 94
 Vera resolutio, a num. 15 ad 19. 100
 4. Lucem primo die creatam quomodo antecesserint tenebrae super faciem abyssi? ibid., a num. 26. 105
 5. Lux primo die facta ex vi illius imperii, FIAT LUX, immediate post primum instans creationis mundi intrinsece fieri coepit, lib. 1, cap. 3, a num. 7. 20
 Quo in loco, et situ orbis primo coepit irradiare? ibid., a num. 10. 21

M

MALEDICTIO.

- Serpentis maledictio, vide SERPENS.
 Maledictio terræ, vide TERRA.

MARE.

1. Mari salcedo unde, et quando indita? vide TERRA et AQUA.

MARIA VIRGO.

1. Virgo Maria non potuit a dæmonie tentari per internam imitationem phantasiæ, lib. 4, c. 5, n. 8. 358
 Habuit peculiarem statum naturæ lapsæ conjunctum, cum statu gratiæ et perfectæ innocentia, etc., non autem justitiae originalis, lib. 3, cap. 20, n. 47. 314
 2. Inter Mariam et dæmonem per serpentem repræ-

sentatum inimicitæ maximæ, lib. 4, c. 7, n. 10. 365
 Vide etiam DECEPTIO, num. 4, INNOCENTIE STATUS, num. 30.

MATERIA.

1. Materia informis quid? variae sententiae, quæ refelluntur, lib. 1, cap. 8, a num. 1. 42
2. Materia prima altera pars substantialis compositi physici a Deo creata ex nihilo, ibidem, num. 8. 44
3. Materia prima non fuit creata in aliqua reali durance ante cœlum et terram, num. 9. 45
- Neque post illa, ibid. 45
4. Materia prima non fuit creata informis, id est, absque forma substantiali, num. 10. 45
- Et sequentibus potuit tamen ita creari, num. 11. 46
- Nec fuit creata cum sola forma corporeitatis, n. 13. 46
5. Materia terræ et aquæ sub propriis formis earum creata, num. 15 et 16. 47
6. Materia cœlestis, et sublunaris an specie differant, lib. 1, cap. 5, num. 4, remissive. 27

MATRIMONIUM.

Matrimonium an præstaret virginitati in statu innocentia, vide VIRGINITAS.

In eo statu fuisset etiam consummatum, lib. 5, cap. 1,

a num. 6. 382

Per consummationem amitteretur virginitas in statu innocentia, cap. 2, num. 3. 385

METALLUM.

Metalla, seu mineralia, an tertia die a Deo immediate creata, lib. 2, cap. 8, num. 8 et 19. 150 et 154

MIXTA, vide MUNDUS, num. 6.

MONTES.

Montes ante diluvium extitisse, et ad opus tertiae diei pertinere ostenditur, lib. 2, cap. 6, num. 16. 183

MORS.

Mors, vel mortalitas, vide verbo ADAM, a num. 3, aut IMMORTALITAS.

MOTUS.

1. Motum continuum non potuisse dari ab æterno ostenditur, lib. 1, cap. 2, num. 9 et 15, et sequentibus. 11 et 13
2. Motus primi mobilis, atque adeo tempus an incepit cum rebus primo creatis, lib. 1, cap. 8, num. 9 et 10. 45
3. Motus proprius in cœlis planetarum et octavæ sphæræ die quarto incepit, lib. 2, cap. 8, n. 16. 153

MUNDUS.

1. De mundi creatione et existentia quid senserit Aristoteles et Plato, lib. 1, cap. 1, num. 2. 2
 Varii errores circa mundi creationem proponuntur, ibid., a num. 4. 2
2. Mundum visibilem a Deo esse per veram creationem, fides docet, ibid., num. 10 et sequentibus. 5
 Non per occasionem peccati, sed ex primaria voluntate Deus illum creavit, a num. 13. 6
 Idque nullo ascito cooperatore, aut instrumento, num. 17. 7
 Quamvis absolute instrumento uti posset, num. 18. 7
3. Mundus non fuit ab æterno, sed sue creationis principium habuit, lib. 1, cap. 2, num. 2. 9
 4. Non esse impossibile mundum in tempore incepisse, demonstrari potest, ibid., a num. 4. 9

- imo non potuisse esse æternum quoad successionem generationum et corruptionum, vel alias quasvis successivas alterationes discretas, demonstratur, a num. 9. 11
 Neque etiam quoad motum localem cœlorum, aut tempus continuum, late a num. 15. 43
 5. Non potest absolute demonstrari omnes res mundi fuisse in tempore, et non ab æterno creatas, ibid., num. 21. 15
 Hoc tamen esse convenientius efficaciter ostenditur, num. 22. 15
 6. Mundum etiam quoad mixta, ejusque dispositionem in eodem momento cum cœlis et elementis factum esse qui potent, lib. 1, cap. 10, n. 4 et 5. 54
 Contrarium astruitur, a num. 6. 55
 7. Mundus aliquam formationem in primo instanti, aliam successu temporis acquisivit, ib., n. 19 et 20. 61
 Circa ejus informitatem ut concordent Patres reliqui cum Augustino, num. 21. 62
 8. Mundum cur Deus successive creaverit, cum potuerit unico instanti universum creare, ibid., num. 25. 63
 9. Mundus quo anni tempore coepit, lib. 2, cap. 7, num. 7. 142

O

OPINIO.

Opinantium judicium, aut conjecturale an habere possent homines in statu innocentia, lib. 3, cap. 10, num. 8, 9 et 14. 240

ORIGINALE.

Originale peccatum, vide PECCATUM. Originalis justitia, vide JUSTITIA ORIGINALIS.

P

PACTUM.

1. Pactum Dei cum Adamo, vide PRÆCEPTUM, a num. 6.
2. Pacta alia et obligationes inter Deum et homines enucleantur, lib. 3, cap. 21, num. 25 et 26. 322

PARADISUM.

1. Paradisus terrestris, tertia die plantatus, lib. 2, cap. 7, num. 13 et 14. 144
 In eo non fuissent tribuli et spine, aut aliae herbae noxiæ, Adamo non peccante, eodem num. 14. 145
2. In Paradiso an Adam et Eva creati, vide verbo ADAM et EVA.
3. Paradisum quem Deus dicitur plantasse, non fuisse locum terrestrem, et quæ de illo scribuntur metaphorice esse intelligenda, qui velint, lib. 3, cap. 6, num. 2 et 3. 198
 Contra veritas catholica late stabilitur, a n. 5. 199
4. Paradisus fuit locus particularis, in determinata orbis regione situs, ibid., num. 15. 202
 Quanta illius magnitudo, num. 19. 203
5. Paradisus non magna terræ portio, quomodo omnes homines in statu innocentia caperet, ibid. late a num. 20. 203
6. De Paradisi situ opiniones contrarie, a n. 26. 205
 7. Paradisus non solum cœlum lunæ, sed neque secundam aeris regionem attingebat, num. 30. 206
 Verisimilius tamen est in loco sublimis fuisse, et prope secundam aeris regionem, collibus interdum modice assurgentibus, num. 31. 206
8. Paradisus in qua mundi plaga fuerit, eodem cap. 6, num. 34. 208

An sub equinoctiali, num. 36. 208

Fuit diluvio destructus, sed adhuc extat in suo statu in quo plantatus fuit, num. 38. 209

9. Paradisus cur a nullo exploratus, num. 40. 210

Nec regio in qua est, ulli cognita est positive, n. 41. 210

10. In Paradiso non fuisse primos parentes integrum diem, qui velint, lib. 4, cap. 8, num. 3. 369

Verius tamen fuisse ibi ultra diem naturalem, late ibidem a num. 7. 370

Totos dies octo ibi commoratos divinat Perierius, n. 13. 372

11. E Paradiso ejectos fuisse primos parentes altero die post creationem veresimilius, eodem num. 13, ibid. 372

Permississe semper virginem dicendum est, ib. 372

12. Paradiso an excluderent posteri Adam si peccarent ipsi, lib. 5, cap. 10, num. 13. 434

PASSIONES.

Passiones quæ darentur in statu innocentia, lib. 3, cap. 12, num. 27 et 29. 255

Quæ non darentur, num. 28 et 29. 255

PECCATUM.

1. Peccare non potuit Adam de lege ordinaria in primo instanti sue creationis, lib. 3, cap. 11, n. 4. 244

2. Quolibet mortali perderetur status innocentia, vide INNOCENTIE STATUS, num. 2.

Veniale tamen non præcederet omne mortale, vide ibid., num. 3.

3. Peccasse Evam antequam tentaretur a serpente refellitur, lib. 4, cap. 2, a num. 1. 333

Peccasse saltem antequam auditio serpente responderet, qui dicant, num. 4. 334

Non peccasse antequam responderet, nec in ipsa responsione, probatur a num. 5. 335

Peccavit tamen cum audivit, NEQUACUM MORIEMINI, SED ERITIS SICUT DI, num. 9 et 10. 336

4. Primum Evæ peccatum fuit superbia, eodem c. 2, a num. 14. 338

Quomodo ante hoc peccatum non præcesserit infidelitas, aut judicium erroneum, num. 20. 340

Secundum peccatum Eva fuit infidelitas, num. 23. 341

Probabileque est fuisse haeresim, num. 24. 341

Probabilis non attigisse haeresim, num. 25. 341

Tertium peccatum fuit comestio verita: quartum scandalum:quinto excusatio, saltem venialis, id. 341

5. Adamus antequam ab Eva tentaretur, non peccavit, lib. 4, cap. 3, num. 5. 343

Primum ejus primum peccatum fuisse inordinatum affectum erga uxorem putat Scotus, eodemc. 3, n. 1. 342

Fuisse superbiam communius et verius, num. 4 et 12. 343 et 345

Peccasse etiam per infidelitatem qui Patres dixerint, lib. 4, cap. 3, a num. 4. 343

Nec fuisse infidelitatem propriam cum pertinacia, et haeresi, imo nec cum ignorantia culpabili verius videtur, ibid., num. 18. 353

Secundum peccatum Adæ fuit affectus inordinatus erga Evans, num. 23. 354

Prædictus affectus non fuit per se peccatum, ib. 354

Sed quatenus fuit causa omissionis debiti officii, non reprehendo Evans ob transgressionem, n. 24. 355

Tertium Adami peccatum esus vetulus, num. 25. 355

Quot in eo deformitates distinguunt soleant, ibid. 355

Alia Adamo peccata tribui solita expenduntur, a num. 26. 355

6. Peccatum Evæ gravius fuisse peccato Adami, qui dicant, lib. 4, cap. 5, num. 4. 357

INDEX RERUM.

- Qui oppositum sentiant, num. 2. 348
 Comparantur late utriusque parentis peccata in numero, a gravitate, a num. 3. 348
 Vera resolutio fuisse simpliciter gravius Eva peccatum, num. 10. 350
 7. Peccatum primorum parentum non fuisse simpliciter gravius peccatis posteriorum, sed tantum secundum quid, ex circumstantia nimirum status, opinio D. Thomae quæ expenditur, lib. 4, cap. 6, a num. 1. 363
 8. Peccata primorum parentum collata cum peccatis Angelorum fuerunt simpliciter minus gravia, ibid., num. 7. 364
 Quid si conferantur cum peccatis posteriorum, ib. 364
 9. Peccasse primos parentes ipso sexto die quo conditi sunt, multorum opinio, lib. 4, cap. 8, n. 3. 369
 Oppositum late probatur, a num. 7. 370
 Peccasse octavo die a sua creatione divinat Perierius. Veresimilius peccasse altero die a creatione, eod. num. 13. 372
 10. Peccatum Adami non fuisse irremissibile de potentia absoluta, lib. 4, cap. 9, num. 1. 373
 Imo nec de ordinaria, de fide constat, num. 3. 373
 Idque etiam quoad pœnam alterius vitæ, num. 5. 374
 Quid de pœnis hujus vitæ, speciatim de amissione justitiae originalis, ibid. 374
 Quid de exilio a paradiſo? num. 6. 374
 11. Peccatum Adami non fuisse remissum qui dixerint, eodem cap. 9, num. 7. 374
 Oppositum late probatur, ibid. et num. sequentibus. Vide verbo ADAM, a num. 41. 374

PHANTASMA.

Cum recursu ad phantasmata intelligent homines in statu innocentiae, lib. 3, cap. 9, num. 7. 230

PISCES.

1. Pisces et aves simul producta a Deo probabilius, lib. 2, cap. 10, num. 8. 161
 2. Pisces ex suo genere mole vincunt cætera animantia, ibid., num. 9. 162
 Forte etiam numero, et varietate specierum, ibid. 162
 Vide etiam ANIMAL.

PLANTÆ, vide VEGETABILIA.

POENA PRIMORUM PARENTUM.

1. Præcipua poena, ceterasque includens fuit privatio justitiae originalis, lib. 4, cap. 7, num. 12. 365
 2. Prima poena mulieris de multiplicatione ærumnarum in concependo qualis, ibid., num. 13 et 14. 363
 Qualis secunda de dolore in partum, num. 15. 366
 3. Poena viri triplex, prima terræ maledictio qualis, n. 17 et 18. 367
 Qualis tertia de labore et sudore in conquirendis cibis, num. 20. 368

POLYGAMIA.

- Polygamia uxorum simul in statu innocentiae non esset, lib. 5, cap. 3, a num. 14. 393
 Imo nec bigamia successiva, post translationem alterius conjugis, num. 18 et 20. 394

POTESTAS PUBLICA, vide DOMINIUM.

1. Præceptum non edendi de ligno scientiae Adamo impositum ante formatam Eym, lib. 3, cap. 5, num. 12. 197

INDEX RERUM.

2. Nullum præceptum Adamo in statu innocentiae impositum error hæret, refellitur, lib. 3, cap. 21, num. 1. 314
 Id præceptum habuit pro materia remota arborem scientiae, pro proxima comedionem, num. 2 et 6. 314 et 316
 Quænam fuit Deo ratio imponendi hoc præceptum? a num. 7. 316
 3. Præceptum primis parentibus impositum, grave fuisse, et fides, et ratio suadet, ibid., num. 10. 317
 4. Præceptum hoc an obligationem tantum obedientiae contineat, vel etiam justitiae, et temperantiae? eodem cap. 21, num. 11 et 12. 317
 Non potuit venialiter tantum violari ex parvitate materiae, num. 14. 318
 Id intelligendum de comedione non de aspectu, et tactu, num. 15. Quid de sola masticatione, ibid. 318
 5. Præceptum non manducandi de ligno vetito non solis primis parentibus, sed posteris etiam impositum esset, si status ille durasset, num. 16 et 17. 319
 6. Præceptum illud an incluserit pactum Dei cum Adamo, num. 18. 320
 An solo ipso præcepto, an ex addito novo pacto posteri Adæ fuerint in ipso capite obligati, a num. 19. 320
 7. Novit Adam se accepisse præceptum etiam ut caput totius posteritatis, num. 29. 323
 Ea tamen notitia non requirebatur, ut præceptum posteros obligaret, num. 28. 322
 8. Præceptum illud ut Adamum et posteros obligaret, non postulabatur consensus Adami ut capitis virtute continentis totam posteritatem, eodem cap. 21, num. 24. 321

PRÆDESTINATUS.

- Prædestinati plures, an pauciores: iidem, an divers forent in statu innocentiae vel naturæ lapsæ, vide verbo INNOCENTIE STATUS, num. 11.

PRINCIPUM.

1. Vocis PRINCIPUM multiplex significatio, lib. 1, c. 2, num. 23. 16
 2. Verba illa Gen. 1 IN PRINCPIO CREATIVITATIS, etc., de fide probant mundum non ab æterno, sed in tempore, vel cum tempore conditum, ibid., num. 26. 17

R

REQUIES DIEI SEPTIMÆ, vide DIES.

ROSA, vide VEGETABLE.

S

SABBATUM.

- Legem de servando Sabbato die septimo latam qui dixerint, lib. 2, cap. 11, num. 9. 167
 Refelluntur, ibid. 167
 Sabbatum quomodo sanctificatum, num. 11. 168

SALSEDIO.

- Salsedo mari quando et unde indita, lib. 2, cap. 6, num. 20 et 21. 135

SANCTITAS.

1. Sanctiores ne essent homines in statu innocentiae, quam in natura lapsa, vide INNOCENTIE STATUS, a num. 25.

2. Sanctificatio Adami, vide GRATIA.

SCIENTIA.

1. Scientiam naturalem a Deo inditam habuit Adamus, lib. 3, cap. 9, num. 2 et sequentibus. 228

INDEX RERUM.

- Hæc scientia fuit ejusdem speciei cum nostra acquiescita. Fuit etiam cum dependentia a phantasmata, num. 6 et 7. 230
 Species intelligibilis hujus scientiae in Adamo tales fuerunt, quales acquisitas per sensus, eod. n. 7. 230
 2. Scientia hæc infusa Adamo ad omnia materialia extendebat, a num. 8. 231
 Non tamen fuit comprehensiva, aut quidditativa, aut æquale perfecta de omnibus, num. 11. 232
 Imo se non extendebat ad futura libera, num. 12. 232
 Quousque ad effectus causales se extenderit, ibid. 232
 Quousque ad præterita, num. 13. 232
 Quousque ad praesentia materialia in communi, et singulare, num. 14. 232
 Quousque ad internas cogitationes, num. 15. 233
 3. Scientia Adæ infusa Deum sub suo objecto comprehendit, eodem cap. 9, num. 16. 233
 Non per speciem directe, sed ex visibilibus ipsum cognoscendo, ibid. 233
 4. Scientia Adæ de Deo fuit solum accidentaliter perfectior, quam sit nostra acquisita, num. 18. 234
 Quomodo Angelos attingebat, num. 20. 235
 5. Hujus scientiae actus cuius fuerit perfectionis essentialis et accidentalis, ibid., num. 21. 235
 Fuerit ne discursiva, a num. 22. 236
 6. Hæc scientia quoad habitum an fuerit simplex qualitas, num. 26. 237
 7. In hac scientia an proficerit Adam plura successive cognoscendo, num. 27. 237
 An proficerit quoad intensionem habitus ei infusi, num. 28. 237
 Quomodo proficerit in scientia experimentali, num. 27. 237
 An major fuerit scientia Adami quam Salomonis, n. 29 et 30. 238
 Vide etiam verbo COGNITIO.

SERPENS.

1. Serpentis maledictio post peccatum Adæ quomodo in dæmonem directa, lib. 3, cap. 2, num. 23. 184
 2. Serpentem hunc fuisse Christum error Orphitarum stultissimus, lib. 4, cap. 1, num. 2. 325
 Fuisse dæmonem sine ullo corpore assumpto, qui per solam suggestionem internam deceperit Eym, error Cajetani, ibid. 325
 3. Serpens ille verus fuit, et sensibili sono ad Eym locutus, ibid., a num. 3. 326
 Hunc serpentem fuisse verum animal virtute saltem supernaturali pro eo tempore facultate loquendi et intelligendi prædictum aliorum est error, eodem cap. 1, num. 10 et 11. 328
 4. Dæmonem fuisse qui sub specie serpentis visibili Eym tentaverit assertio catholica, num. 12. 326
 5. Serpens ille verus fuit, non apparens tantum, a num. 13. 329
 Cujus fuit speciei ignotum, num. 17. 330
 6. Cur serpentem Eva non horruerit, num. 18. 331
 Quomodo illum potuit ad colloquium admittere, a num. 19. 331
 7. Serpens cur dictus callidior omnibus animantibus, lib. 4, cap. 1, num. 9. 327
 8. Serpentem ante Dei maledictionem pedes habuisse, et ob peccatum illis fuisse privatum qui putent, lib. 4, cap. 7, num. 2. 362
 Improbantur, num. 3. 362
 9. Serpentis maledictio an ipsi animali, an dæmoni inflicta, ibid., a num. 4. 362
 Explicatur hæc maledictio, a num. 5. 363

- SOPOR, vide ADAM, NUM. 20.
 SPES.

1. Spei naturalis habitum infusum accepit Adam in primo suæ creationis instanti, lib. 3, c. 18, n. 3. 291
 An etiam spei actum tunc elicuerit, cap. 19, a n. 1. 295

SPINE TRIBULI.

1. Spinæ terra germinaret, etiam non peccante Adamo, lib. 3, cap. 7, num. 41, et lib. 4, cap. 7, n. 19. 214 et 367

- Tunc tamen non essent homini pœnales: ibid. 367

2. Spinarum germinatio cur inter pœnas Adami numeretur, eodem num. 14. 366

SPIRACULUM, vide ADAM, NUM. 20.

STELLA, vide ASTRUM.

T

TEMPUS, DURATIO.

1. Duratio aliqua non æterna fuit aliqualiter cum Angelis, cœlo et terra, concreta. Eaque fuit principium omnis durationis creata, lib. 1, c. 9, n. 5. 51
 2. Aliquod initium proprii temporis successivi, discreta, tamen, cum substantiis primo creatis, est concreatum, ibid., num. 8. 52
 3. An, et quomodo initium temporis etiam continui et successivi, sit coæcum creationi cœli et terræ, ibid., num. 9 et 10. 52

TENEBRAE.

4. Tenebrae super faciem abyssi, an, aut quo tempore præcesserint primam lucis creationem, lib. 2, c. 2, a num. 26. 105

TENTATIO.

1. Tentationem serpentis, qua Eam ad peccandum induxit per suggestionem tantum internam erronee putat Cajetanus, lib. 4, cap. 4, num. 2. 325
Fuisse externam, et per auditum corporis factam, communis, et vera sententia, a num. 3. 326
2. Tentari non possent homines a dæmone in statu innocentiae per solam phantasiæ mutationem, ibid., num. 8. 327
3. Cur tentaverit dæmon vero potius, quam ficto animali, num. 16. 330
Vide etiam SERPENS.
4. Adamus non fuit immediate a serpente tentatus, lib. 4, cap. 3, num. 6.
Sed ab Eva, num. 7.
5. Eva dum tentaret Adamum narravit promissiones sibi a serpente factas, ibid., a num. 9.
6. Tentationis Adami ordo, ibid., num. 9.

VACUUM.

- Vacuum extra cœlum nunc creatum nec datur, nec ante mundi creationem in spatio imaginario dabatur, lib. 1, cap. 2, num. 8. 11
Potest tamen divinitus intra cœli habitum dari, ib. 11

VEGETABILE.

1. Vegetabilia actu et in propria specie, non tantum in semine, tertio die creata, lib. 2, cap. 7, a n. 2. 140
2. Vegetabilia post segregationem aquarum cur producta, ibid., num. 5. 141
A Deo immediate tanquam a causa totali, ex terra producta sunt, num. 7. 142
3. Vegetabilium, quæ species tertio die productæ, num. 8. 142
Quot eorum species, et in quibus regionibus, ibid. 142
4. Vegetabilia nociva et venenosa, non nisi post Adæ peccatum et in ejus poenam producta esse qui velint, num. 9. 143
Oppositorum verius quoad venenosa, num. 10. 143
Quoad tribulos et spinas, num. 11. 143
5. Quæ vegetabilia sint hoc die tertio producta in actu, quæ in potentia tantum, eodem num. 11. 143
6. Vegetabilia nociva non fuissent in paradyso, Adamo ibi non peccante, num. 14. 144
7. Vegetabilia quo in statu, augmento, seu dispositione fuerint creata, num. 16. 145

FINIS.

INDEX RERUM

VESTES.

1. Vestibus an uterentur homines in statu innocentiae, lib. 5, cap. 6, num. 1. 404

VIA.

1. Via hominem in statu innocentiae, vide INNOCENTIA STATUS, a num. 32.

VIRGINITAS.

1. Virginitas cum matrimonio consummato, neque in statu innocentiae consistit, lib. 5, cap. 2, a n. 3. 385
2. Virginitatem perpetuam in statu innocentiae non potuisse licite servari qui velint, num. 9. 385
Refelluntur, num. 10. 387
3. Virginitate matrimonium in statu innocentiae præstantius futurum verisimile est, num. 11. 387
Oppositorum etiam satis probabile, num. 12 et 13. 388
4. Virginitas in statu innocentiae servata fuit quoad materiale, per occasionem, ibid., num. 14. 389
Non tamè quoad formale, ibid. 389
5. Virginitatem plurimi colerent in statu innocentiae si diu perseveraret, eodem num. 12. 388

VIRGO MARIA, vide MARIA.

VIRTUS.

1. Virtutes omnes morales ordinis naturalis, habuit Adamus in primo instanti concreatas, lib. 3, cap. 11, num. 5. 244
Etiam eas quæ circa proprias passiones versantur, num. 7. 245
2. Virtutes has omnes non solum quoad habitus datas esse, sed quoad aliquos etiam earum actus in Adamo dari tunc potuisse ostenditur, speciatim penitentiam et misericordiam, ibid., num. 10. 246
Item eas quæ Deum respiciunt ut objectum cui, qualis est religio, etc. num. 11. 246
3. Adamus innocens in voluntate habuit virtutem benevolentiae naturalis circa Deum, non solum quoad ejus actum, num. 11. 246
Sed etiam quoad habitum, num. 12. 247
Quid de virtute spei naturalis, eodem num. 13. 247
4. Virtutes morales per se infusas gratiæ comites habuit Adamus in primo instanti creationis, lib. 3, cap. 18, num. 1. 290
Item spei de futura beatitudine, num. 3. 290
Nec non fidem supernaturalem plurimorum mysteriorum, quæ ei ante peccatum sunt revelata, num. 14. 294

VOLATILE, vide AVES.

TRACTATUS TERTIUS.

DE ANIMA.